

85 over fra Sorø Akademis Udgiftspost 17 d. til den Post, hvor den nu staar, med 54,000 Kr. 1889—90 steg den til 65,000 Kr., 1890—91 til 67,000 Kr., 1892—93 til 85,000 Kr. og endelig i 1893—94 til 90,000 Kr. Forøgelsen i 1889—90, som jo var en temmelig stor Forøgelse — det var 11,000 Kr. mere det foregaaende Aar — begrundedes derved, at man i Stedet for de tidligere to og et halvtaarige monradste Kursus, som de kaldtes, forsøgsvis vilde oprette nogle etaarige Kursus for Realskolelærere. Det var paatænkt, at man vilde have to Rækker saadanne Kursus, en i Sprog — fremmede Sprog og Dansk — og en i Matematik og Fysik, men foreløbig nøjedes man med at tage den sproglige Række, og der indkom heller ikke mange Ansøgninger. Der indkom kun 21, af hvilke der kun var 9, som man fandt kvalificerede til at komme i Betragtning. I 1891—92 turde man derfor heller ikke begynde noget Kursus i den matematisk-fysiske Retning, men forøgede Summen til de etaarige Kursus med 5,000 Kr. — 3,000 Kr., som bleve ledige derved, at et monradst Kursus ophørte, og 2,000 Kr.'s nyt Tillæg — hvorved Bevillingen i det hele blev 67,000 Kr. Ansøgernes Tal var i det Aar endnu mindre end i det foregaaende, nemlig kun 9, og af dem var der endda kun 5, der fik Kursus. I 1891—92 forøgte man begge de to Kursusrækker, men arbejdede kun med halv Styrke. Da var Ansøgernes Tal 16, hvoraf 9 fik Kursus, 5 i Sprog og 4 i Matematik og Fysik. Man mente imidlertid, at Grunden til at saa faa søgte disse Kursus, maatte ligge i, at man stillede nogle Betingelser, som var for stramme, navnlig den Betingelse, at Deltagerne skulde forpligte sig til i fem Aar at arbejde som Lærere ved den Skole, hvor de vare, naar de fik Understøttelse. Man rettede det derfor i 1892—93 derhen, at de blot i al Almindelighed skulde forpligte sig til at arbejde i 5 Aar som Lærere ved Realskoler uden for Kjøbenhavn, og saa forøgede man Bevillingen til etaarige Kursus med 13,000 Kr. foruden med 3,000 Kr., som bleve sparede ved et monradst Kursus' Ophør, og Bevillingen til Feriekursus med 5,000 Kr. til Kursus i Sundhedslære og Pædagogik, saa den samlede Bevilling nu var stegen til 85,000 Kr., og endelig i Fjor kom den sidste Forøgelse med 5,000 Kr. til Kursus i Havebrug og Landbrug. Men, trods den Forandring, der skete i 1892—93, var der alligevel ikke mange, der søgte. Der var kun 19, og af disse 19 gav man de 17 Kursus. Man syntes at være kommen til det Resultat, at man for at saa Føl til at søge maatte give dem alle sammen.

Nu i det sidste Aar har der været 29 Ansøgere, af hvilke 18 have faaet Kursus. Disse etaarige Kursus have været meget dyre. I 1889—90 kostede hver Deltager 891 Kr., i 1892—93 kostede hver Deltager 1,158 Kr. og i 1891—92 1,179 Kr., i 1890—91, det dyreste Aar, kostede hver Deltager 1,579 Kr., og i Aar synes det efter de Opgivelses, der foreligge, at hver Deltager vil koste omtrent 1,400 Kr. Det er mærkeligt, at der kun er saa faa, der have søgt disse Kursus, for det har egentlig været meget loffende Vilkaar, der bleve tilbudte. I 1889—90 fik saaledes hver Deltager foruden fri Undervisning 466 Kr., i 1892—93 630 Kr. og i 1890—91 740 Kr. i Stipendier, saa det var i Virkeligheden hele smaa Levebrød, her var Tale om, og desuagtet kunde det ikke lokke et tilstrækkeligt Antal. Det forekommer mig, at det beviser, at man her har været inde paa en Vej, der er gal. I Stedet for at se efter, hvad der var naturlig Trang til, og saa søge at imødetomme denne Trang, har man med Kunst villet opelste en Undervisning, som der i Virkeligheden ikke har været tilstrækkelig Trang til. Det er man ogsaa fra alle Sider kommen til Erkendelse af, og Ministeriet har derfor i Aar i Ansøgningerne til Finanslovsforslaget foreslaaet, at man skulde gaa bort fra disse etaarige Kursus og erstatte dem med et Fortsættelsesseminarium, som skulde bringe det hele ind under fastere Former og dygtigere Ledelse, og som ikke blot skulde uddanne Lærere til Realskoler og højere Pigeskoler, men opdrage Lærere til at være Seminarie-lærere, Skoleinspektører o. s. v. Forslaget gaar ud paa, at dette Fortsættelsesseminarium skulde ligge her i Hovedstaden, og at det skulde være toaarigt, saaledes at det første Aar skulde anvendes til almindelig Uddannelse og det andet til faglig Uddannelse. Man har tænkt sig 4 forskellige Faggrupper, og Pædagogik som fælles Fag for alle Grupper. Endelig skulde Undervisningen afsluttes med en Skolelærerembedsksamens af højere Grad, som skulde give fortrinnsvis Udgang til Seminarielærer- og Skoleinspektørpladser, og der skulde i Spidsen staa en Forstander med en fast Løn, medens de øvrige Lærere skulde være Time-lærere, med en god Time-lærerløn, en 5 til 6 Kr. Timen. Man har tænkt sig Elevernes Antal sat til 20—30, altsaa gennemsnitlig 25, og Eleverne skulde have 600 Kr. i Stipendium og 100 Kr. til Bøger hver. Udgiften anslog man saaledes, at den gennemsnitlige Lærerløn vilde blive 13,700 Kr., hvorunder Forstanderen skulde have 2,000 Kr. for sine Timer, desuden 2,000 Kr. i